

روایت پیشرفت شورش علیه وضع موجود

هادی تیموریپور

نویسنده

شریف و موانع حوزه علم و فناوری است. برداشت من از این صحبت‌ها این بوده که چکیده دلایل نخبگان دانشگاهی برای مهاجرت از کشور، همین سختی‌های روزمره زندگی و بی‌توجهی به اندوخته‌های علمی آنهاست. چه اینکه این نخبگان، علاوه بر درگیری با مسائل گوناگونی که عامه مردم از آنها رنج می‌برند، با مجموعه موانعی سروکله می‌زنند که مخصوص خودشان است! صحبت من در مورد همین بخش دوم است و مواجهه خود نخبگان، دستگاه‌های متولی و عامه مردم با آنها. با شروع کارهای تاریخ شفاهی پیشرفت و جمع‌آوری روایت‌های نخبگان علمی و صنعتی توسط دوستان من، جنبه‌های عجیب و پنهانی از مسائل حوزه علم و فناوری نمایان شده است. در برخی موارد، بیشتر انرژی دوستان من در توجیه سوژه‌ها می‌گذرد. بخشی از آنها، از

داشتم به تابستان ۱۴۰۰ فکر می‌کردم. بیایید صادق باشیم؛ آن روزها همه‌مان عصبانی بودیم. از قطعی‌های مکرر برق، به‌ستوه آمده بودیم و اوج توقع مان این بود که دولت طبق برنامه اعلامی رفتار کند. تحمل گرمای هوا را نداشتیم. استرس امتحانات مجازی و قطعی برق، گریبان مان را گرفته بود و از اینکه نمی‌توانستیم کارهای مان را سر موقع انجام دهیم، خشمگین بودیم. خلاصه آن روزهای مان این بود که زندگی با دروسها و حقارت‌های ریز و درشتی می‌گذشت که ریشه در اتفاقات داخلی و خارجی داشتند. انگار یک جریان بی‌وقفه از مصایب درحال گذر بود و ما را با خود می‌برد. زندگی برای ما شهروندان عادی این‌گونه می‌گذشت؛ مردمانی تلاشمند که سعی می‌کنند تسلیم شرایط موجود نشوند.

اما نخبگان جامعه چه؟ آنها که سال‌های خوب عمرشان را پای درس و دانشگاه و پژوهش گذرانده‌اند؛ آنها که برای جابه‌جایی مرزهای دانش، شب‌وروزشان را به‌هم دوخته‌اند. آیا آنها از این قاعده اعصاب خردکن مستثنی هستند؟ آیا آنها هم از این اتفاقات تلخ روزمره سرخورده می‌شوند و -احیاناً- بانیانش را به‌فحش می‌کشند؟ بیایید بر سر یک موضوع مهم تمرکز کنیم.

یکی از دوستان ما که مسئول میز «تاریخ شفاهی پیشرفت» دفترمان است، تحصیل‌کرده حوزه فیزیک هسته‌ای و نانو و فارغ‌التحصیل «دانشگاه صنعتی شریف» است. اکثر صحبت‌های جمعی و فردی ما مربوط به فضای نخبگانی دانشگاه، صنعت و فناوری است. شاهبیت سخنانش مهاجرت دانشجویان دانشگاه صنعتی

”

روایت‌های پیشرفت، بهانه خوبی است برای اینکه بفهمیم نخبگان علمی ما با چه مشکلاتی دست‌وپنجه نرم می‌کنند و نسبت‌شان با وضعیت موجود چیست. چه اینکه اگر میدان برای آنها باز می‌شد، با مسائل پیش‌پاافتاده‌ای مثل قطعی برق و... روبه‌رو نمی‌شدیم و به راحتی می‌توانستیم از این گذرگاه‌ها عبور کنیم